

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618202099
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8618202099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobkyne N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX H., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROF1 CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava. IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 500,- Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 5Csp/102/2018-59 zo dňa 15.05.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. Žalobkyni priznal náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. III. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 30,- Eur na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. 2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd 1. inštancie ustanovením § 3 ods. 5 tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa si ako spotrebiteľka uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v súdnom konaní podaním žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 500,- Eur, ktorú súd považoval za primeranú. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel. Mal za preukázané, že v spore vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 6Csp/144/2017 o určení neprijateľných zmluvných podmienok bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky proti žalovanému úspešná. Okresný súd Svidník rozsudkom č.k. 6Csp/144/2017 - 31 zo dňa 13.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2018 rozhodol tak, že: I. určuje, zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2013, uvedená v bode 8, ods. 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytovaní služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie

služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, II. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2013, uvedená v bode 8, ods. 8.4., v znení: „ Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8-I.písm. a/ tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti /Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b/ tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, III. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, IV. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 Eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku súd 1. inštancie uviedol, že podmienkou platnosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ je to, aby sa právny úkon urobil slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. V opačnom prípade je právny úkon neplatný. Právny úkon je v ust. § 34 OZ definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu. Z predloženej zmluvy je potom možné ustáliť, že strany uzatvorili individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni revolvingový úver. Touto zmluvou však v ďalšom žalovaný vopred vnútil žalobkyni aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu a to získanie úveru. Ako vyplýva z predtlač zmluvy, žalobkyňa sa súčasne podpísala aj pod tú časť predtlač listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho úkonu a to dohody o poskytnutí služby a následne pod časť týkajúcu sa samotnej zmluvy. Úprimnosť tohto úmyslu zo strany žalovaného by mohla doložiť samostatná zmluva a nie jedna zmluvná podmienka, ktorú musí budúci dlžník osobitne podpísať. Teda ak chcela žalobkyňa získať úver, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny obsahujúcu v sebe tiež náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným ako bolo primárne vo sfére jeho záujmu. V čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere žalobkyňa inú vôľu než tú, ako poskytnutie revolvingového úveru nemala, čo potvrdila aj pri výsluchu na pojednávaní. Nedostatok vôle žalobcu uzatvoriť dohodu o poskytnutí služby spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ. Okrem toho konanie žalovaného pri uzatváraní dohody o poskytnutí služby má navyše znaky nekalosti, čo nie je v súlade so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti. Žiadaný úver je hneď po pripísaní na účet ponížený o sumu uvedenú v tejto Dohode a ak ju klient nevyužije, nemá nárok na jej vrátenie. Celý obsah dohody spočíva v tom, že žalobkyňa platila z tejto dohody bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby. Žalovaný získal prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Už to samo o sebe spôsobuje značnú materiálnu disproporciu, avšak žalovaný navyše obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne prvé 3 mesiace splátky, nie sú dlhodobo práceneschopní alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. Z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.) v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, pretože mala plný úspech vo veci a uplatnila si ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Výrok o súdnom poplatku odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z

registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od súdneho poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 30,- Eur, t.j. 6 % zo sumy 500,- Eur (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona) na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Právne odôvodnil svoje odvolanie ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ C.s.p. Namietal, že rozhodnutie súdu 1. inštancie je nepreskúmateľné, a to pokiaľ ide o výšku priznaného nároku a tiež pokiaľ ide o základ priznaného nároku. Poukázal na znenie ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. a rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky kde konkrétne poukázal na rozhodnutie IV.ÚS115/03, ktoré hovorí o požiadavke odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Zároveň citoval právnu vetu z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS107/07 a III. ÚS311/07. Ďalej konštatoval, že napádaný rozsudok neobsahuje označenie jedinej skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného dokazovania alebo z jeho úvahy ktorou by bola odôvodnená suma 500,- Eur. Nedostatok odôvodnenia sumy primeraného finančného zadosťučinenia zásadným spôsobom odporuje zákonu. Nie je z neho zrejmé v čom je napríklad daná primeranosť. Z pojmu primeranosť možno vyvodit', že súdu je daná možnosť a povinnosť postupovať individuálne hodnotiť a posudzovať okolnosti konkrétneho zásahu prípadne stanoviť ďalšie kritériá pre posúdenie každého prípadu. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani označenie, ktoré práv spotrebiteľa bolo porušené v zmysle akého ustanovenia a čím. Odôvodnenie odkazuje na záver o neuzavretí zmluvy. Aj keď ide o záver, ktorý je pochybný súd mal označiť v rozsudku aké ustanovenie bolo porušené. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu 100 % trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň si žalovaný uplatnil trovy odvolacieho konania.

6. Odvolanie bolo doručené spolu s výzvou na vyjadrenie žalobkyni prostredníctvom jej právneho zástupcu. Ďalšie vyjadrenie do spisu predložené nebolo.

7. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 23.01.2020 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň poukazuje.

9. Pokiaľ ide o vec samu, odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolacom konaní nevzniesol žiadne námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

10. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodcovskou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z toho aspektu je plne realizované základe právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

11. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania,

stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky.

12. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aký sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

13. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je teda úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

15. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

16. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi.

17. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

18. Súd prvej inštancie správne zistil, že žalobkyňa bola v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 6Csp/114/2017, kde bol rozsudok vydaný dňa 13.03.2018 a nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2018 úspešná, a bolo určené, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2013 uvedená v bode 8, ods. 8.1 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň bolo určené, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2013 uvedená v bode 8, ods. 4 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyni bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný bol zaviazaný uhradiť súdny poplatok. Okresný súd Svidník v odôvodnení rozsudku č.k. 6Csp/144/2017 - 31 zo dňa 13.03.2018 konštatoval a citoval to aj súd 1. inštancie, že túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú nakoľko bola súčasťou vopred pripraveného formulára. V takto koncipovanej zmluve pristupuje dlžník v 1. rade s tým, že má záujem získať úver, musí však akceptovať vopred pripravené zmluvné podmienky

a obvykle nemá dost' času dôkladne si zmluvu prečítať a dostatok odborných znalostí k tomu, aby odborné a ciele náročné formulované body zmluvy mohol vôbec z pohľadu ich obsahu a dosahu na jeho osobu posúdiť. Takto môže dôjsť k tomu, že sa zaviazal zaplatiť za službu, ktorú nedostal a ktorú vôbec dostať nemusí, čo spôsobuje v tejto časti jeho zjavne nevýhodné postavenie. Takéto zmluvné podmienky sú neprímerané v neprospech spotrebiteľa a teda neplatné. Navyše žalovaný už zaplatenú službu podmieňuje splnením ďalších podmienok (dlhodobá práceneschopnosť atď.). Zároveň súd 1. inštancie sa zaoberal podmienkou platnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere žalobkyňa nemala inú vôľu než tú, ako poskytnutie revolvingového úveru, čo potvrdila pri svojom výsluchu na pojednávaní. Nedostatok jej vôle uzatvoriť dohodu o poskytnutí jej služby spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho konanie žalovaného pri uzatváraní dohody o poskytnutí služby má navyše znaky nekalosti, čo nie je v súlade so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti. Žiadaný úver je hneď po pripísaní na účet ponížený o sumu uvedenú v dohode, ak ju klient nevyužije nemá nárok na jej vrátenie. Celý obsah dohody spočíva v tom, že žalobkyňa platila z tejto dohody bez ohľadu na poskytnutie vedľajšej služby. Žalovaný získal prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Už toto samo o sebe spôsobuje značnú materiálnu disproporciu, avšak žalovaný navyše obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkovi, ktorý nemá splatené minimálne prvé 3 mesiace splátky, nie sú dlhodobo práce neschopný alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. Zároveň Okresný súd Svidník vo svojom rozhodnutí konštatoval, že Krajský súd v Prešove právoplatne rozhodol o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky rozsudkom sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014, sp.zn. 17Co/294/2014 zo dňa 26.05.2015, sp.zn. 20Co/99/2014 zo dňa 31.03.2015 a rozsudkom sp.zn. 15Co/70/2015 zo dňa 27.05.2015. Zároveň poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 14Co/321/2012 zo dňa 10.09.2013, kde sa uvádza, že ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy v ktorých dodávateľ použil tú istú alebo obdobnú zmluvnú podmienku.

19. Hodnotiacia úvaha súdu 1. inštancie nebola ľubovoľná. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa si ako spotrebiteľka uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré musela brániť v súdnom konaní podaním žaloby. Keďže žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie súd 1. inštancie vo výške 500,- Eur považoval za primerané a z uvedených dôvodov žalobe vyhovel. S dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s jednou zo všeobecných právnych zásad vlastných európskej právnej kultúre, medzi ktoré patrí princíp primeranosti a to vzhľadom na žalobkyňou tvrdené a prezentované dôkazy, ktoré v konaní predložila.

20. Súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, správny je i výrok o trovách konania. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 251 a § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania z dôvodu, že jej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplývajú. Neúspešný žalovaný nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo. Preto odvolací súd v súlade so zásadou hospodárnosti vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.